

Pariška konvencija o zaštiti industrijskog vlasništva od 20. ožujka 1883. godine, revidirana 14. prosinca 1900. godine u Buxellesu, 2. lipnja 1911. godine u Washingtonu, 6. studenoga 1925. godine u Den Haagu, 2. lipnja 1934. godine u Londonu, 31. oktobra 1958. godine u Lisabonu i 14. srpnja 1967. godine u Stockholmu

Članak 1.

1) Zemlje na koje se primjenjuje ova konvencija sačinjavaju Uniju za zaštitu industrijskoga vlasništva.

2) Predmet zaštite industrijskoga vlasništva su patenti, modeli za iskorištavanje, industrijski uzorci ili modeli, tvornički ili trgovački žigovi, uslužni žigovi, trgovačko ime i oznake ili imena podrijetla, kao i suzbijanje nelojalne konkurencije.

3) Industrijsko vlasništvo se podrazumijeva u najširem značenju i odnosi se ne samo na industriju i trgovinu u pravom smislu te riječi već i na granu poljoprivrednih i ekstraktivnih industrija i na sve fabricirane ili prirodne proizvode, primjerice: vina, cerealije, listove duhana, voće, stoku, rude, mineralne vode, piva, cvijeće, brašno.

4) Pod patentima podrazumijevaju se razne vrste industrijskih patenata koji su primljeni od zakonodavstva zemalja Unije kao patenti uvoza, patenti za usavršavanje, dopunski patenti i certifikati itd.

Članak 2.

1) Pripadnici svake od zemalja Unije uživat će u ostalim zemljama Unije, ukoliko je u pitanju zaštita industrijskoga vlasništva, korist koju odgovarajući zakoni sada daju svojim državljanima, ili će dati naknadno, ali s tim da se ne vrijeđaju prava osobito predviđena ovom konvencijom. Prema tomu, oni će imati istu zaštitu kao i ovi i isto zakonsko sredstvo protiv svake povrede nanesene njihovim pravima s tim da se ispune uvjeti i formalnosti koji se traže i od svojih državljana.

2) Međutim, nikakav uvjet domicila ili poduzeća u zemlji u kojoj se zaštita traži ne može se zahtijevati od pripadnika Unije da bi se uživalo u ma kojem pravu industrijskoga vlasništva.

3) Izričito se izuzimaju odredbe zakonodavstva svake od zemalja Unije koje se odnose na sudbeni i administrativni postupak i na mjerodavnost, kao i na izbor domicila ili na imenovanje zastupnika, ako bi se tražili zakonima o industrijskome vlasništvu.

Članak 3.

Sa pripadnicima zemalja Unije izjednačuju se pripadnici zemalja koje ne pripadaju Uniji, a koji borave ili imaju stvarna i ozbiljna industrijska ili trgovinska poduzeća na teritoriju jedne od zemalja Unije.

Članak 4.

A – 1) Tko bude ispravno podnio prijavu patenta, modela za iskorištavanje, industrijskoga uzorka ili modela, tvorničkoga ili trgovačkoga žiga u jednoj od zemalja Unije, ili njegov primatelj prava, prigodom podnošenja odgovarajuće prijave u drugim zemljama uživat će pravo prvenstva za vrijeme određenih rokova.

2) Priznaje se da je pravo prvenstva utemeljeno podnošenjem svake prijave koja se smatra urednom prema nacionalnome zakonodavstvu svake zemlje Unije, ili prema dvostranim ili višestranim ugovorima zaključenim između zemalja Unije.

3) Pod urednom nacionalnom prijavom treba podrazumijevati svaku prijavu iz koje se može ustanoviti nadnevak podnošenja u odgovarajućoj zemlji, ma kakva bila kasnija sudbina ove prijave.

B – Prema tomu, naknadno podnesena molba u jednoj drugoj zemlji Unije prije isteka ovih rokova ne gubi svoju pravnu vrijednost radnjama vršenim u međuvremenu, a osobito podnošenjem druge prijave, objavom izuma ili njegovim iskorištavanjem, prodajom primjeraka uzoraka ili modela, uporabom žiga, a ovim radnjama treće osobe ne mogu temeljiti nikakva prava niti vlasništvo. Prava trećih osoba stečena prije dana podnošenja prve prijave koja služi kao temelj za pravo prvenstva osiguravaju se unutarnjim zakonodavstvom svake zemlje Unije.

C – 1) Označeni rokovi prava prvenstva iznose dvanaest mjeseci za patente i modele za iskorištavanje, a šest mjeseci za industrijske uzorke i modele, kao i za tvorničke i trgovačke žigove.

2) Ovi rokovi počinju teći od nadnevka podnošenja prve prijave u jednoj zemlji Unije. Dan podnošenja prijave ne računa se u rok.

3) Ako je posljednji dan roka jedan zakoniti blagdanski dan, ili dan kad Uprava nije otvorena da primi prijave u zemlji u kojoj se zaštita traži, rok će se produljiti do prvog narednoga dana.

4) Kao prva prijava, od čijeg dana podnošenja počinje teći rok prava prvenstva, smatrat će se i kasnija prijava koja se odnosi na isti predmet kao neka ranija prva prijava, u smislu stavka 2, podnesena u istoj zemlji Unije pod uvjetom da je na dan podnošenja kasnije prijave ranija prijava bila povučena, napuštena ili odbijena, a da nije bila na uvidu javnosti i da njome nisu utemeljena neka prava, kao i da već nije poslužila kao osnova za traženje prava prvenstva. U tome slučaju ranija prijava neće moći poslužiti kao temelj za traženje prava prvenstva.

D – 1) Tko god bi htio koristiti se pravom prvenstva ranije podnesene prijave dužan je podnijeti izjavu sa naznačenjem nadnevka i zemlje te prijave. Svaka zemlja će odrediti dokle se najkasnije ova izjava mora podnijeti.

2) Ovi navodi bit će naznačeni u publikacijama koje izdaje nadležna administracija, a osobito na patentima i odgovarajućim opisima.

3) Zemlje Unije moći će zahtijevati od onoga koji podnosi izjavu o pravu prvenstva da priloži prijepis prijave (opisa, nacрта itd.) koja je ranije podnesena. Prijepis, potvrđen od administracije koja je primila tu prijavu da je vjeran izvorniku, bit će oslobođen druge potvrde i moći će u svakom slučaju biti podnesen, oslobođen pristojbe, u ma koje vrijeme u roku od tri mjeseca, računajući od podnošenja kasnije prijave. Također se može tražiti da mu se priloži uverenje o nadnevku podnošenja prijave, koje je izdala ova administracija, kao i prijevod.

4) Druge formalnosti ne mogu se tražiti za izjavu prava prvenstva u vrijeme podnošenja prijave. Svaka zemlja Unije odredit će posljedice neispunjavanja formalnosti predviđenih u ovome članku s tim da te posljedice ne mogu ići dalje od gubljenja prava prvenstva.

5) I drugi dokazi se mogu tražiti naknadno.

Onaj koji se poziva na pravo prvenstva neke ranije prijave dužan je navesti broj ove prijave. Ovaj navod će se objaviti pod uvjetima predviđenim stavkom 2.

E – 1) Kad bi neki industrijski uzorak ili model bio prijavljen u jednoj zemlji sa pravom prvenstva na temelju prijave modela za iskorištavanje, rok prvenstva bit će onaj koji je utvrđen za industrijske uzorke ili modele.

2) Osim toga, dopušteno je da se u jednoj zemlji prijavi model za iskorištavanje sa pravom prvenstva na temelju podnesene prijave patenta i obratno.

F – Nijedna zemlja Unije ne može odbiti pravo prvenstva ili prijavu patenta zbog toga što prijavitelj traži višestruka prava prvenstva čak i iz različitih zemalja, ili zbog toga što neka prijava kojom se traži jedno ili više prava prvenstva sadrži jedan ili više elemenata koji nisu bili obuhvaćeni prijavom ili prijavama čije se pravo prvenstva traži pod uvjetom, u oba slučaja, da postoji jedinstvo izuma u smislu zakona te zemlje.

U odnosu na elemente koji nisu obuhvaćeni prijavom ili prijavama čije se pravo prvenstva traži, podnošenjem kasnije prijave zasniva se pravo prvenstva pod redovitim uvjetima.

G – 1) Ako se ispitivanjem dokaže da je patentna prijava kompleksna, podnositelj prijave može je podijeliti na izvjestan broj odijeljenih prijava, zadržavajući kao nadnevak svake od njih nadnevak prvobitne prijave i, ako ima temelja, povlasticu prava prvenstva.

2) Prijavitelj će, također, moći, prema vlastitoj inicijativi, podijeliti prijavu patenta, zadržavajući kao nadnevak svake odijeljene prijave nadnevak prvobitne prijave i, ako ima temelja, povlasticu prava prvenstva. Svaka zemlja Unije moći će odrediti uvjete pod kojima se ova podjela može odobriti.

H – Pravo prvenstva se ne može odbiti zbog toga što se izvjesni elementi izuma za koji se zahtijeva pravo prvenstva ne nalaze u zahtjevima formuliranim u prijavi u zemlji podrijetla, ako se iz svih sastavnih dijelova prijave ovi elementi mogu na jasan način otkriti.

I – 1) Prijavama izumiteljskih svjedodžbi podnesenim u zemlji u kojoj prijavitelji imaju pravo, prema svome izboru, tražiti bilo patent, bilo izumiteljsku svjedodžbu, stjecat će se pravo prvenstva ustanovljeno ovim člankom pod istim uvjetima kao prijavama patenata.

2) U zemlji u kojoj prijavitelji imaju pravo, prema svome izboru, tražiti bilo patent, bilo izumiteljsku svjedodžbu, prijavitelj izumiteljske svjedodžbe uživat će, prema odredbama ovog članka koje se primjenjuju na prijave patenata, pravo prvenstva utemeljeno podnošenjem prijave patenta, modela za iskorištavanje ili izumiteljske svjedodžbe.

Članak 4.bis

1) Patenti koje su tražili pripadnici Unije u raznim zemljama Unije su neovisni o patentima dobivenim za isti izum u drugim zemljama koje pripadaju ili ne pripadaju Uniji.

2) Ovu odredbu treba razumjeti u potpunome smislu, tj. tako da su patenti traženi u roku prava prvenstva neovisni kako glede uzroka poništavanja i gubljenja važnosti, tako i glede normalnoga trajanja.

3) Ona se primjenjuje na sve postojeće patente u trenutku njezinoga stupanja na snagu.

4) Isto to važi u slučaju pristupanja novih zemalja za postojeće patente obje strane u vrijeme toga pristupanja.

5) Patenti dobiveni sa povlasticom prava prvenstva uživat će u različitim zemljama Unije trajanje koje je jednako trajanju koje bi uživali da su bili zatraženi ili izdani bez povlastice prava prvenstva.

Članak 4.ter

Izumitelj ima pravo da kao takav bude naznačen u patentu.

Članak 4.quer

Izdavanje patenta neće se moći odbiti i patent se neće moći poništiti zato što je prodaja proizvoda zaštićenoga patentom ili dobivenoga zaštićenim postupkom podvrgnuta zabranama ili ograničenjima koja proistječu iz nacionalnoga zakonodavstva.

Članak 5.

A – 1) Uvoz predmeta izrađenih u jednoj ili drugoj zemlji Unije od vlasnika patenta u zemlju u kojoj je patent izdan ne povlači gubitak prava.

2) Svaka zemlja Unije ima mogućnost pribjegnuti potrebitim zakonskim mjerama kojima se predviđa davanje prinudnih licenci da bi spriječila zlouporabe koje bi mogle nastati uporabom isključivoga prava danog patentom, primjerice, neiskorištavanjem.

3) Oduzimanje patenta neće se moći predvidjeti, osim u slučaju kada davanje prinudnih licenci ne bi bilo dostatno da se spriječe ove zlouporabe. Nikakav zahtjev za oduzimanje ili za opozivanje patenta ne može se podnijeti prije isteka dvije godine, računajući od davanja prve prinudne licence.

4) Davanje prinudne licence ne može se tražiti zbog neiskorištavanja ili nedostatnoga iskorištavanja prije isteka roka od četiri godine, računajući od podnošenja prijave patenta, ili od tri godine, računajući od izdavanja patenta s tim da se ima primijeniti onaj rok koji kasnije istječe; ona će se odbiti ako nositelj patenta svoje neiskorištavanje opravda zakonskim razlozima. Takva prinudna licenca neće biti isključiva i neće se moći prenijeti na drugoga čak ni u vidu podlicence, osim sa dijelom poduzeća ili trgovačkoga fonda (fond de commerce) u kome se ova licenca koristi.

5) Odredbe koje prethode primjenjivat će se, pod uvjetom neophodnih izmjena, na modele za iskorištavanje.

B – Zaštita industrijskih uzoraka i modela ne može biti pogođena nikakvim prestankom bilo uslijed neiskorištavanja, bilo uslijed uvoza predmeta koji su isti kao i zaštićeni predmeti.

C – 1) Ako je u nekoj zemlji uporaba registriranoga žiga obvezna, registriranje može biti poništeno samo poslije jednoga pravičnoga roka i ako zainteresirani ne opravda uzroke svoga nerada.

2) Uporaba tvorničkoga ili trgovačkoga žiga od vlasnika u izgledu koji se prema elementima koji ne mijenjaju distinktivni karakter žiga razlikuje od izgleda u kojem je on bio registriran u jednoj od zemalja Unije neće imati kao posljedicu poništenje njegova registriranja, niti će umanjiti zaštitu koja je žigu odobrena.

3) Istodobna uporaba istoga žiga na istovjetnim ili sličnim proizvodima od industrijskih ili trgovinskih poduzeća koja se smatraju suvlasnicima žiga, prema odredbama nacionalnoga zakonodavstva zemlje u kojoj se traži zaštita, neće spriječiti registriranje, niti će na bilo koji način umanjiti zaštitu odobrenu za takav žig ma u kojoj zemlji Unije samo ako takva uporaba ne bude djelovala tako da dovodi javnost u zabludu, iako nije oprečna javnome interesu.

D – Za priznanje prava neće se zahtijevati nikakav znak niti zabilješka patenta, modela za iskorištavanje, registracije tvorničkog ili trgovačkog žiga ili prijave industrijskoga uzorka ili modela.

Članak 5.bis

1) Jedan naknadni rok, koji treba biti najmanje šest mjeseci, dat će se za plaćanje pristojbi predviđenih za održavanje prava industrijskoga vlasništva uz doplatu naknadne pristojbe, ako nacionalno zakonodavstvo zahtijeva takvu pristojbu.

2) Zemlje Unije mogu predvidjeti povrat patenata koji su prestali važiti zbog neplaćanja pristojbi.

Članak 5.ter

U svakoj od zemalja Unije neće se smatrati da nanosi povredu pravima nositelja patenta:

1) uporaba sredstava koja su predmetom njegova patenta na brodovima drugih zemalja Unije, u trupu broda, u strojevima, opremi, aparatima i drugim priborima, kad bi ti brodovi ušli privremeno ili slučajno u vode određene zemlje, pod uvjetom da ta sredstva budu uporabljena isključivo za potrebe broda;

2) uporaba sredstava koja čine predmetom patenta u konstrukcijama ili funkcioniranju naprava za kretanje kroz zrak ili po zemlji drugih država Unije, ili priborima ovih aparata, kada bi oni ušli privremeno ili slučajno u ovu zemlju.

Članak 5.quater

Kad se neki proizvod uveze u zemlju Unije u kojoj postoji patent kojim se štiti postupak za proizvodnju ovoga proizvoda, prema ovome proizvodu nositelj patenta imat će sva prava koja mu, na temelju zaštićenoga postupka, osigurava zakonodavstvo zemlje uvoza glede proizvoda izrađenih u samoj toj zemlji.

Članak 5.quinques

Industrijski uzorci i modeli bit će zaštićeni u svim zemljama Unije.

Članak 6.

1) Uvjete za prijavljivanje i registriranje tvorničkih ili trgovačkih žigova odredit će svaka zemlja svojim nacionalnim zakonodavstvom.

2) Međutim, žig koji pripadnik jedne zemlje Unije prijavi u bilo kojoj zemlji Unije neće se moći odbiti ili poništiti samo zbog toga što nije bio prijavljen, registriran ili objavljen u zemlji podrijetla.

3) Žig koji je pravilno registriran u nekoj zemlji Unije smatrat će se neovisnim o žigovima registriranim u drugim zemljama Unije, podrazumijevajući i zemlju podrijetla.

Članak 6.bis

1) Zemlje Unije obvezuju se da bilo po zvaničnoj dužnosti, ako zakonodavstvo zemlje to dopušta, bilo na traženje zainteresiranoga odbiju ili ponište registriranje i zabrane uporabu tvorničkoga ili trgovačkog žiga koji predstavlja reprodukciju, podražavanje ili prijevod izvršen tako da može stvoriti pometnju sa nekim žigom koji bi nadležna vlast zemlje registriranja ili uporabe smatrala da je u toj zemlji nedvojbeno poznat kao žig osobe koja uživa pravo koristiti se ovom konvencijom i upotrebljava se za istovjetne ili slične proizvode. Na isti način postupit će se i ako bitni dio žiga predstavlja reprodukciju jednoga takvoga žiga koji je nedvojbeno poznat ili podražavanje koje može stvoriti pometnju sa ovim žigom.

2) Jedan najkraći rok od pet godina, računajući od dana registriranja, treba se dati za traženje brisanja takvoga žiga. Zemlje Unije mogu predvidjeti jedan rok u kojem se zabrana uporabe mora tražiti.

3) Rok za traženje brisanja ili zabrane uporabe žigova registriranih ili upotrebljenih zlonamjerno neće se određivati.

1) a) Zemlje Unije suglasne su, u pomanjkanju dozvole nadležnih vlasti, odbiti ili poništiti registriranje i zabraniti prikladnim sredstvima uporabu bilo pod vidom tvorničkih ili trgovačkih žigova, bilo kao sastavne dijelove ovih žigova, grbova, zastava i drugih državnih amblema zemalja Unije, zvaničnih znakova i punceva za kontrolu i garanciju koje su one usvojile, kao i svako podražavanje u heraldičkome pogledu.

b) Odredbe točke a) primjenjuju se, također, na grbove, zastave i druge ambleme, skraćenice ili nazive međunarodnih međudržavnih organizacija čiji su članovi jedna ili više zemalja Unije, izuzimajući grbove, zastave i druge ambleme, skraćenice ili nazive koji su već bili predmetom važećih međunarodnih sporazuma namijenjenih osiguravanju njihove zaštite.

c) Nijedna zemlja Unije neće biti obvezna odredbe navedene pod točkom b) primijeniti na štetu nositelja prava stečenih dobronamjerno, prije stupanja na snagu ove konvencije u toj zemlji. Zemlje Unije nisu obvezne primijeniti ove odredbe kada uporaba ili registriranje iz točke a) nije takve naravi da javnost navede na pomisao da postoji neka veza između organizacije koja je u pitanju i grbova, zastava i amblema, skraćenica ili naziva, ili kada nije vjerojatno da je ova uporaba ili ovo registriranje takvo da javnost može dovesti u zabludu o postojanju neke veze između korisnika i organizacije.

2) Zabrana zvaničnih znakova i punceva za kontrolu ili garanciju primjenjivat će se samo u slučajevima u kojim bi žigovi, koji bi ih sadržavali, bili namijenjeni da budu upotrebljavani na robu iste ili slične vrste.

3) a) Da bi se primjenjivale ove odredbe, zemlje Unije pristaju dostaviti jedna drugoj, putem Međunarodnoga biroa, spisak državnih amblema, zvaničnih znakova i punceva za kontrolu i garanciju koje one žele ili će željeti staviti, neograničeno ili u izvjesnim granicama, pod zaštitu ovoga članka, kao i svake naredne izmjene izvršene u ovome spisku. Svaka zemlja Unije stavit će na vrijeme na raspolaganje javnosti dostavljene liste.

Ovo priopćenje, međutim, nije obvezno kada su u pitanju državne zastave.

b) Odredbe točke b) stavka 1. ovoga članka primjenjuju se samo na grbove, zastave i druge ambleme, skraćenice ili nazive međunarodnih međudržavnih organizacija koje su ove organizacije priopćile zemljama Unije putem Međunarodnoga biroa.

4) Svaka zemlja Unije moći će, u roku od dvanaest mjeseci od primitka notifikacije, dostaviti zainteresiranoj zemlji ili međunarodnoj međudržavnoj organizaciji, putem Međunarodnoga biroa, svoje eventualne primjedbe.

5) Za državne zastave mjere predviđene u stavku 1. primijenit će se samo na žigove registrirane poslije 6. studenoga 1925. godine.

6) Kad je riječ o ostalim državnim amblemima, osim zastava, zvaničnih znakova i punceva zemalja Unije i grbova, zastava i drugih amblema, skraćenica ili naziva međunarodnih međudržavnih organizacija, ove odredbe bit će primijenjene samo na žigove registrirane za vrijeme više od dva mjeseca poslije primitka priopćenja predviđenoga u stavku 3.

7) U slučaju zle namjere, zemlje će imati mogućnost izbrisati čak i žigove registrirane prije 6. studenoga 1925. godine ukoliko sadrže državne ambleme, znakove i punceve.

8) Državljeni svake zemlje koji su bili ovlašteni uporabiti državne ambleme, znakove i punceve svoje zemlje, moći će ih uporabiti čak i ako imaju sličnosti sa onima iz neke druge zemlje.

9) Zemlje Unije obvezuju se da zabrane u trgovini nedopuštenu uporabu državnih grbova drugih zemalja Unije, kad bi ova uporaba bila takve naravi da dovodi u zabludu o podrijetlu proizvoda.

10) Prethodne odredbe ne sprečavaju zemlje da odbiju ili obesnaže, primjenom točke 3. odjeljka B članka 6. quinquies, žigove koji sadrže, bez dopuštenja, grbove, zastave i druge državne ambleme ili zvanične znakove i punceve koje je usvojila jedna zemlja Unije, kao i distinktivne znake međunarodnih međudržavnih organizacija navedenih u stavku 1.

Članak 6. quater

1) Kad je, sukladno zakonodavstvu neke zemlje Unije, prijenos žiga punopravan samo ako se izvrši istodobno i prijenos poduzeća ili trgovačkoga fonda (fonds de commerce) kojem žig pripada, da bi se priznala njegova važnost, dostatno je da dio poduzeća ili trgovačkoga fonda koji se nalazi u toj zemlji bude prenesen na cesionara sa isključivim pravom da u njemu izrađuje ili prodaje proizvode na koje se stavlja preneseni žig.

2) Ova odredba ne obvezuje zemlje Unije da smatraju kao važeći onaj prijenos svakoga žiga čija bi uporaba od cesionara bila, u stvari, takva da dovodi u zabludu javnost, osobito glede podrijetla, vrste ili bitnih kvaliteta proizvoda na koje se žig stavlja.

Članak 6.quinquies

A – 1) Svaki tvornički ili trgovački žig pravilno registriran u zemlji podrijetla moći će se prijaviti i zaštititi onakav kakav je u ostalim zemljama Unije pod uvjetima navedenim u ovom članku. Prije nego što pristupe konačnome registriranju, ove zemlje moći će zahtijevati da se podnese uverenje o registriranju u zemlji podrijetla, koje je izdala nadležna vlast. Za to uvjerenje neće se tražiti nikakva potvrda.

2) Kao zemlja podrijetla smatrat će se ona zemlja Unije u kojoj prijavitelj ima ozbiljno i stvarno industrijsko ili trgovinsko poduzeće, a ako nema takvoga poduzeća u Uniji, zemlja Unije u kojoj on ima svoje prebivalište, a ako nema svoje prebivalište u Uniji, zemlja njegova državljanstva u slučaju da je on pripadnik jedne od zemalja Unije.

B – Registracija niti poništenje tvorničkoga ili trgovačkoga žiga iz ovoga članka neće se moći odbiti, izuzevši u ovim slučajevima:

1) kada su takve naravi da mogu naškoditi stečenim pravima trećih osoba u zemlji u kojoj se zaštita traži;

2) kada su bez ikakve distinktivne osobine ili isključivo sastavljeni od znakova ili obilježja koja bi mogla poslužiti u trgovini da označe vrstu, kvalitetu, količinu, namjenu, vrijednost, mjesto podrijetla proizvoda ili vrijeme proizvodnje, ili koji su postali uobičajeni u običnome govoru ili u redovitim i stalnim navikama trgovine zemlje u kojoj je zaštita tražena;

3) kada su oprečni moralu ili javnome poretku, a osobito oni koji mogu prevariti javnost. Utvrđeno je da se jedan žig neće smatrati oprečnim javnome poretku zbog jedinoga razloga što ne odgovara nekoj odredbi zakonodavstva o žigovima, izuzimajući slučaj kada se i sama ta odredba tiče javnoga poretka.

Pri svemu ovome imat će se u vidu primjena članka 10.bis.

C – 1) Da bi se ocijenilo je li žig prikladan za zaštitu, uzet će se u obzir sve stvarne okolnosti, a osobito trajanje uporabe žiga.

2) U ostalim zemljama Unije ne mogu biti odbijeni tvornički ili trgovački žigovi zbog jedinoga razloga što se od žigova, zaštićenih u zemlji podrijetla, razlikuju samo prema elementima koji ne mijenjaju njihovu distinktivnu osobinu i ne vrijeđaju identičnost žigova u onome obliku u kojem su bili registrirani u spomenutoj zemlji podrijetla.

D – Ako žig čiju zaštitu traži nije registriran u zemlji podrijetla, nitko se neće moći koristiti odredbama ovoga članka.

E – Međutim, obnova registriranja jednoga žiga u zemlji podrijetla ni u kojem slučaju neće povući za sobom obvezu da se obnovi registriranje u drugim zemljama Unije u kojima bi taj žig bio registriran.

F – Povlastica prava prvenstva ostaje stečena za žigove prijavljene u roku iz članka 4. čak kad bi registriranje u zemlji podrijetla nastupilo tek poslije isteka toga roka.

Članak 6.sexies

Zemlje Unije obvezuju se štitiiti uslužne žigove. One ne moraju predvidjeti registriranje ovih žigova.

Članak 6.septies

1) Ako predstavnik ili zastupnik onoga koji je nositelj prava na žig u jednoj zemlji Unije traži, bez ovlasti ovog nositelja prava, registriranje toga žiga na svoje ime u jednoj ili više ovih zemalja, nositelj prava može se usprotiviti traženome registriranju ili tražiti brisanje žiga, odnosno, ako zakon zemlje to dopušta, prijenos ovoga registriranja na svoje ime, ukoliko ovaj predstavnik ili zastupnik ne opravda svoje postupke.

2) Nositelj prava na žig imaće pravo usprotiviti se da njegov predstavnik ili zastupnik uporabi njegov žig pod uvjetima iz stavka 1. ako nije dao svoju ovlast za ovu uporabu.

3) Nacionalna zakonodavstva mogu predvidjeti pravičan rok u kojem nositelj prava na žig mora zatražiti svoja prava predviđena ovim člankom.

Članak 7.

Narav proizvoda na koji se tvornički ili trgovački žig stavlja ni u kojem slučaju ne može smetati registriranju žiga.

Članak 7.bis

1) Zemlje Unije se obvezuju registrirati i zaštititi kolektivne žigove koji pripadaju udrugama čije se postojanje ne protivi zakonu zemlje podrijetla, pa i onda ako te udruge nemaju trgovinskoga ili industrijskoga poduzeća.

2) Svaka zemlja će odrediti posebne uvjete pod kojima će se štititi kolektivni žig i ona može odbiti zaštitu ako je takav žig oprečan javnome interesu.

3) Međutim, zaštita tih žigova ne može se odreći nijednoj udruzi čije se postojanje ne protivi zakonu zemlje podrijetla zbog toga što ona nema poduzeća u zemlji u kojoj se traži zaštita, ili što nije ustanovljena sukladno zakonodavstvu te zemlje.

Članak 8.

Trgovačko ime bit će zaštićeno u svim zemljama Unije, bez obveze prijavljivanja ili registriranja, bilo da ono sačinjava ili ne sačinjava dio nekoga tvorničkoga ili trgovačkoga žiga.

Članak 9.

1) Svaki proizvod koji nosi bespravno jedan tvornički ili trgovački žig ili jedno trgovačko ime bit će uzapćen prigodom uvoza u one zemlje Unije u kojima ovaj žig ili ovo trgovačko ime imaju pravo na zakonsku zaštitu.

2) Isto tako, uzapćenje će se izvršiti u zemlji u kojoj je stavljanje žiga ili imena izvršeno bespravno ili u zemlji u koju proizvod bude uvezen.

3) Uzapćenje će se vršiti na zahtjev bilo javnoga tužitelja, bilo neke druge nadležne vlasti, bilo jedne zainteresirane strane, fizičke ili pravne osobe, prema unutarnjem zakonodavstvu svake zemlje.

4) Vlasti nisu obvezne izvršiti uzapćenje u slučaju tranzita.

5) Ako zakonodavstvo jedne zemlje ne usvaja uzapćenje prigodom uvoza, uzapćenje će biti zamijenjeno zabranom uvoza ili uzapćenjem u unutarnjosti zemlje.

6) Ako zakonodavstvo jedne zemlje ne usvaja ni uzapćenje prigodom uvoza, ni zabranu uvoza, ni uzapćenje u unutarnjosti zemlje, a u očekivanju da će se to zakonodavstvo sukladno izmijeniti, ove mjere bit će zamijenjene načinima i sredstvima koje zakon određene zemlje osigurava u sličnome slučaju svojim državljanima.

Članak 10.

1) Odredbe prethodnoga članka primijenit će se u slučaju izravne ili neizravne uporabe neke lažne oznake koja se odnosi na podrijetlo proizvoda ili identitet proizvođača, tvorničara ili trgovca.

2) U svakome slučaju smatrat će se kao zainteresirana strana, i to bilo fizička ili pravna osoba, svaki proizvođač, tvorničar ili trgovac koji sudjeluje u proizvodnji, fabrikaciji ili trgovini toga proizvoda i koji je nastanjen bilo u mjestu lažno naznačenom kao mjesto podrijetla, bilo u okolici u kojoj se to mjesto nalazi, bilo u zemlji lažno označenoj, bilo u zemlji u kojoj je uporabljena lažna oznaka podrijetla.

Članak 10.bis

1) Zemlje Unije obvezuju se osigurati pripadnicima Unije stvarnu zaštitu protiv nelojalne konkurencije.

2) Akt nelojalne konkurencije predstavlja svaki akt konkurencije koji je oprečan poštenim običajima u industriji ili trgovini.

3) Osobito treba zabraniti:

1) bilo kakva djela koja prema svojoj naravi mogu stvoriti zabunu, ma kojim sredstvom, sa poduzećem, proizvodima ili industrijskom, odnosno trgovinskom djelatnošću jednog konkurenta;

2) lažne primjedbe prigodom vođenja trgovine koje su takve naravi da diskreditiraju poduzeće, proizvode ili industrijsku, odnosno trgovinsku djelatnost jednog konkurenta;

3) oznake ili navode čija uporaba u trgovini može dovesti javnost u zabludu o podrijetlu, načinu proizvodnje, osobinama, pogodnostima za uporabu ili količini robe.

Članak 10.ter

1) Zemlje Unije obvezuju se da će pripadnicima drugih zemalja Unije osigurati odgovarajuća zakonska sredstva za uspješno suzbijanje svih akata o kojima se govori u čl. 9, 10. i 10.bis.

2) Osim toga, one se obvezuju da će predvidjeti mjere koje bi omogućile sindikatima i udrugama, koje predstavljaju zainteresirane industrijalce, proizvođače ili trgovce i čije postojanje nije oprečno zakonima njihove zemlje, povesti spor pred sudom ili kod nadležnih administrativnih vlasti u svrhu suzbijanja djela predviđenih čl. 9, 10. i 10.bis u granicama u kojima zakon zemlje u kojoj je zaštita tražena to dopušta sindikatima i udrugama te zemlje.

Članak 11.

1) Zemlje Unije davat će, prema svome unutarnjem zakonodavstvu, privremenu zaštitu izumima prikladnim za patentiranje, modelima za iskorištavanje, industrijskim uzorcima i modelima, kao i tvorničkim i trgovačkim žigovima za proizvode koji budu prikazivani na međunarodnim izložbama, zvaničnim ili zvanično priznatim, organiziranim na teritoriju jedne od njih.

2) Ova privremena zaštita neće produljiti rokove iz članka 4. Ako se kasnije poziva na pravo prvenstva, administracija svake zemlje moći će računati da rok teče od nadnevka unošenja proizvoda na izložbu.

3) Svaka zemlja moći će tražiti, kao dokaz o istovjetnosti izložbenoga predmeta i nadnevak unošenja, uverenja koja bude smatrala potrebitim.

Članak 12.

1) Svaka zemlja Unije obvezuje se da će ustanoviti posebnu upravu za industrijsko vlasništvo i središnjicu za obavještavanje javnosti o patentima, modelima za iskorištavanje, industrijskim uzorcima ili modelima i tvorničkim ili trgovačkim žigovima.

2) Ova uprava će izdavati zvanični periodični list. Ona će objavljivati redovito:

- a) imena nositelja odobrenih patenata sa kratkim označenjem zaštićenih izuma;
- b) reprodukcije registriranih žigova.

Članak 13.

1) a) Unija ima Skupštinu sastavljenu od zemalja Unije vezanih čl. 13. do 17.

b) Vladu svake zemlje predstavlja jedan izaslanik, kojem mogu pomagati zamjenici, savjetnici i stručnjaci.

c) Troškove svakoga izaslanstva snosi vlada koja ga je imenovala.

2) a) Skupština:

i) raspravlja o svim pitanjima koja se tiču održavanja i razvoja Unije, kao i primjene ove konvencije;

ii) daje Međunarodnome birou za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Međunarodni biro), predviđenom u Konvenciji o osnutku Svjetske organizacije za intelektualno vlasništvo (u daljnjem tekstu: Organizacija), upute o pripremanju konferencija za reviziju, vodeći brižljivo računa o primjedbama zemalja Unije koje nisu vezane čl. 13. do 17.

iii) ispituje i odobrava izvješća i djelatnosti generalnoga ravnatelja Organizacije koji se odnose na Uniju i daje mu sve korisne upute o pitanjima iz mjerodavnosti Unije.

iv) bira članove Izvršnoga odbora Skupštine;

v) ispituje i odobrava izvješća i rad svoga Izvršnoga odbora i daje mu upute;

vi) donosi program, usvaja trogodišnji proračun Unije i odobrava njezine završne račune;

vii) usvaja financijski pravilnik Unije;

viii) formira odbore stručnjaka i radne skupine koje smatra korisnim u svrhu ostvarivanja zadaća Unije;

ix) odlučuje koje zemlje koje nisu članice Unije i koje međuvladine i međunarodne nevladine organizacije mogu nazočiti njezinim sastancima u statusu promatrača;

x) usvaja izmjene čl. 13. do 17;

xi) poduzima sve drugo što je potrebno za postizanje zadaća Unije;

xii) obavlja sve druge poslove koji proistječu iz ove konvencije;

xiii) izvršava, pod uvjetom da ih prihvaća, prava koja su joj povjerena Konvencijom o osnutku Organizacije.

b) O pitanjima za koja su zainteresirane podjednako i druge unije kojima upravlja Organizacija Skupština odlučuje pošto se upozna sa mišljenjem Koordinacijskoga odbora Organizacije.

3) a) Osim u slučaju iz podstavka b), jedan izaslanik može predstavljati samo jednu zemlju.

b) Zemlje Unije koje su posebnim sporazumom oformile zajedničku upravu, koja za svaku od njih ima obilježje posebne nacionalne službe za industrijsko vlasništvo iz članka 12, može u tijeku rasprave skupno predstavljati samo jedna od njih.

4) a) Svaka zemlja članica Skupštine raspolaže jednim glasom.

b) Kvorum sačinjava polovica zemalja članica Skupštine.

c) I pored odredaba podstavka b), ako u tijeku pojedinoga zasjedanja broj predstavljenih zemalja bude manji od polovice, ali jednak ili veći od trećine članova Skupštine, ona će moći donositi odluke. Međutim, odluke Skupštine, izuzev onih koje se tiču postupka, postat će izvršne tek kada se ispune niže navedeni uvjeti. Međunarodni biro priopćavat će ove odluke zemljama članicama Skupštine koje nisu bile predstavljene, pozivajući ih da se pismeno izjasne, u roku od tri mjeseca od dana ovoga priopćenja, daju li svoj glas ili se suzdržavaju. Ako po isteku ovoga roka broj zemalja koje su na taj način dale svoj glas ili su se suzdržale bude najmanje nejednak broju zemalja koje su nedostajale da bi se postigao kvorum u tijeku sastanka, ove odluke postat će izvršne pod uvjetom da je istodobno postignuta potrebna većina.

d) Sa iznimkom predviđenom odredbama članka 17. stavak 2, odluke Skupštine donose se većinom od dvije trećine danih glasova.

e) Suzdržavanje se ne smatra kao glas.

5) a) Osim u slučaju iz podstavka b), jedan izaslanik može glasovati samo u ime svoje zemlje.

b) Zemlje Unije iz stavka 3. pod b) nastojat će, po pravilu, da ih na sastancima Skupštine predstavljaju njihova vlastita izaslanstva. Međutim, ako zbog iznimnih razloga jednu od tih zemalja ne može predstavljati njezino vlastito izaslanstvo, ona može ovlastiti izaslanstvo neke druge od ovih zemalja da može glasovati u njezino ime s tim što jedno izaslanstvo na temelju ovlasti može glasovati samo za jednu zemlju. Svaka ovlast u tu svrhu mora biti sadržana u aktu koji je potpisao šef države ili nadležni ministar.

6) Zemlje Unije koje nisu članice Skupštine nazočne su njezinim sastancima u statusu promatrača.

7) a) Skupština se sastaje na redovito zasjedanje jednom u tri godine, na poziv generalnoga ravnatelja i, osim u iznimnim slučajevima, u isto vrijeme i na istome mjestu kao Generalna skupština Organizacije.

b) Skupština se sastaje na izvanredno zasjedanje na poziv generalnoga ravnatelja, a na zahtjev Izvršnoga odbora ili na zahtjev jedne četvrtine zemalja članica Skupštine.

8) Skupština usvaja svoj poslovnik.

Članak 14.

1) Skupština ima Izvršni odbor.

2) a) Izvršni odbor sastavljen je od zemalja koje izabere Skupština među svojim članicama. Osim toga, zemlja na čijem je teritoriju sjedište Organizacije raspolaže, *ex officio*, jednim sjedištem u Odboru, osim u slučaju predviđenom u članku 16. stavak 7. pod b).

b) Vladu svake zemlje članice Izvršnoga odbora predstavlja jedan izaslanik, kojem mogu pomagati zamjenici, savjetnici i stručnjaci.

c) Troškove svakoga izaslanstva snosi vlada koja ga je imenovala.

3) Broj zemalja članica Izvršnoga odbora jednak je četvrtini broja zemalja članica Skupštine. Prigodom obračuna sjedišta koja se imaju odrediti ostatak poslije diobe sa četiri se ne uzima u obzir.

4) Prigodom biranja članova Izvršnoga odbora Skupština vodi računa o pravičnoj zemljopisnoj raspodjeli i neophodnosti da sve zemlje članice posebnih aranžmana, ustanovljenih u svezi sa Unijom, budu među zemljama koje čine Izvršni odbor.

5) a) Članovi Izvršnoga odbora obnašaju svoje dužnosti od zatvaranja sastanka Skupštine na kojem su izabrani do konca narednoga redovitoga zasjedanja Skupštine.

b) Članovi Izvršnoga odbora mogu se ponovno birati, ali najviše dvije trećine između njih.

c) Skupština propisuje način izbora i eventualnoga ponovnoga izbora članova Izvršnoga odbora.

6) a) Izvršni odbor:

i) priprema nacrt dnevnoga reda Skupštine;

ii) podnosi Skupštini prijedloge u svezi sa nacrtima programa i trogodišnjega proračuna Unije koje je pripremio generalni ravnatelj;

iii) izjašnjava se, u granicama trogodišnjega programa i proračuna, o godišnjim programima i proračunima koje priprema generalni ravnatelj;

iv) podnosi Skupštini, sa odgovarajućim napomenama, povremena izvješća generalnoga ravnatelja i godišnja izvješća o pregledu računa;

v) poduzima sve korisne mjere da generalni ravnatelj izvrši program Unije, sukladno odlukama Skupštine i vodeći računa o okolnostima nastalim između dva redovita sastanka ove skupštine.

vi) obnaša sve druge dužnosti koje su mu dodijeljene u okviru ove konvencije.

b) O pitanjima za koja su podjednako zainteresirane i druge unije kojima upravlja Organizacija Izvršni odbor odlučuje pošto se upozna sa mišljenjem Koordinacijskoga odbora Organizacije.

7) a) Izvršni odbor se sastaje na redovito zasjedanje jednom godišnje, na poziv generalnoga ravnatelja, po mogućnosti u isto vrijeme i na istome mjestu kao Koordinacijski odbor Organizacije.

b) Izvršni odbor se sastaje na izvanredno zasjedanje na poziv generalnoga ravnatelja, bilo na njegovu inicijativu, bilo na zahtjev svoga predsjednika ili jedne četvrtine svojih članova.

8) a) Svaka zemlja članica Izvršnoga odbora raspolaže jednim glasom.

- b) Kvorum sačinjava polovica zemalja članica Izvršnoga odbora.
  - c) Odluke se donose prostom većinom danih glasova.
  - d) Suzdržavanje se ne smatra kao glas.
  - e) Jedan izaslanik može predstavljati samo jednu zemlju i može glasovati samo u njezino ime.
- 9) Zemlje Unije koje nisu članice Izvršnoga odbora nazočne su njegovim sastancima u statusu promatrača.
- 10) Izvršni komitet usvaja svoj poslovnik.

Članak 15.

- 1) a) Upravne poslove Unije obavlja Međunarodni biro, koji nasljeđuje Biro Unije ujedinjen sa Biroom Unije utemeljenim Međunarodnom konvencijom za zaštitu književnih i umjetničkih djela.
- b) Međunarodni biro osobito obavlja poslove tajništva raznih tijela Unije.
  - c) Generalni ravnatelj Organizacije najviši je dužnosnik Unije i on je predstavljaju.
- 2) Međunarodni biro prikuplja i objavljuje obavijesti o zaštiti industrijskoga vlasništva. Svaka zemlja Unije priopćava Međunarodnome birou, što je prije moguće, tekst svakoga novoga zakona, kao i sve zvanične tekstove koji se tiču zaštite industrijskoga vlasništva. Ona, također, snabdijeva Međunarodni biro svim nakladama svojih službi mjerodavnih za područje industrijskoga vlasništva koje su u izravnoj svezi sa zaštitom industrijskoga vlasništva, a za koje Međunarodni biro smatra da su važne za njegov rad.
- 3) Međunarodni biro objavljuje mjesečni časopis.
- 4) Svakoj zemlji Unije Međunarodni biro daje, na njezino traženje, obavijesti o pitanjima u svezi sa zaštitom industrijskoga vlasništva.
- 5) Međunarodni biro bavi se proučavanjima, pruža usluge namijenjene da olakšaju zaštitu industrijskoga vlasništva.
- 6) Generalni ravnatelj i osobe koje on odredi sudjeluju, bez prava glasa, na svim zasjedanjima Skupštine, Izvršnoga odbora i svakoga drugoga odbora stručnjaka ili radne skupine. Generalni ravnatelj ili jedna osoba koju on odredi po službenoj dužnosti je tajnik ovih tijela.
- 7) a) Prema uputama Skupštine, a u suradnji sa Izvršnim odborom, Međunarodni biro priprema konferencije za reviziju odredaba Konvencije, osim čl. 13. do 17.
- b) O pripremanju konferencije za reviziju Međunarodni biro može se savjetovati sa međuvladinim i međunarodnim nevladinim organizacijama.
  - c) Generalni ravnatelj i osobe koje on odredi sudjeluju, bez prava glasa, u raspravama na ovim konferencijama.
- 8) Međunarodni biro obavlja i sve druge dužnosti koje su mu dodijeljene.

Članak 16.

- 1) a) Unija ima svoj proračun.
- b) Proračun Unije obuhvaća vlastite prihode i izdatke Unije, njezin doprinos proračunu zajedničkih izdataka unija, kao i, u slučaju potrebe, iznos stavljen na raspolaganje proračunu konferencije Organizacije.

c) Kao zajednički izdaci Unije smatraju se izdaci koji ne pripadaju isključivo Uniji, već, također, jednoj ili više drugih unija kojima upravlja Organizacija. Sudjelovanje Unije u ovim zajedničkim izdacima srazmjerno je koristi koju ovi izdaci za nju predstavljaju.

2) Prigodom donošenja proračuna Unije vodi se računa o potrebama suradnje sa proračunima drugih unija kojima upravlja Organizacija.

3) Proračun Unije financira se iz sljedećih izvora:

i) doprinosa zemalja Unije;

ii) pristojbi i iznosa koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Unije;

iii) prihoda od prodaje naklada Međunarodnoga biroa koje se odnose na Uniju i prava koja potječu od ovih naklada;

iv) darova, zaklada i subvencija;

v) najamnina, kamata i raznih drugih prihoda.

4) a) Da bi se odredio dio doprinosa proračunu svake zemlje Unije, ona se svrstava u jednu klasu i plaća svoje godišnje doprinose na temelju izvjesnoga broja jedinica utvrđenih kao što slijedi:

Klasa I.....	25
Klasa II.....	20
Klasa III.....	25
Klasa IV.....	15
Klasa V.....	10
Klasa VI.....	5
Klasa VII.....	3

b) Ukoliko to nije učinila ranije, u trenutku deponiranja svoga instrumenta ratifikacije ili pristupa svaka zemlja označava klasu u koju želi biti svrstana. Ona može promijeniti klasu. Ako izabere nižu klasu, zemlja to treba priopćiti Skupštini na jednom od njezinih redovitih zasjedanja. Ovakva promjena stupa na snagu početkom godine koja slijedi ovo zasjedanje.

c) Godišnji doprinos svake zemlje sastoji se od iznosa koji je, u odnosu na ukupni zbir godišnjih doprinosa svih zemalja proračunu Unije, jednak odnosu broja jedinica klase u koju je ona svrstana prema ukupnome broju jedinica svih zemalja.

d) Doprinosi se namiruju 1. siječnja svake godine.

e) Zemlja koja kasni sa plaćanjem svojih doprinosa ne može uživati svoje pravo glasa ni u jednome tijelu Unije u kojem je članica, ukoliko je iznos njezinoga zaostatka jednak ili veći od doprinosa koje duguje za dvije pune protekle godine. Međutim, ta zemlja može biti ovlaštena zadržati uživanje svoga prava glasa u okviru tijela toliko dugo dok to tijelo smatra da je zakašnjenje proisteklo zbog iznimnih i neizbježnih okolnosti.

f) Ukoliko proračun ne bi bio usvojen prije početka nove proračunske godine, proračun prethodne godine će se produljiti na načine predviđene u financijskom pravilniku.

5) Visinu pristojbe i iznose koji se duguju za usluge koje pruža Međunarodni biro u ime Unije određuje generalni ravnatelj koji o tomu podnosi izvješće Skupštini i Izvršnome odboru.

6) a) Unija raspolaže obrtnim fondom koji formira od jedinstvene uplate svake zemlje Unije. Ako fond postane nedostatan, Skupština odlučuje o njegovome povećanju.

b) Iznos početne uplate svake zemlje u navedeni fond ili njezino sudjelovanje u njegovome povećanju srazmjerno je doprinosu te zemlje za godinu u tijeku koje se fond osniva ili odlučuje o povećanju.

c) Skupština propisuje srazmjeru i način uplata na prijedlog generalnoga ravnatelja, a poslije primljenoga izvješća Koordinacijskoga odbora Organizacije.

7) a) U sporazumu o sjedištu, zaključenome sa zemljom na čijem teritoriju Organizacija ima svoje sjedište, predviđa se da ova zemlja daje avans ukoliko bi obrtni fond bio nedostatan. Iznos ovoga avansa i uvjeti pod kojima se odobrava predmet su, u svakome posebnome slučaju, odvojenih sporazuma između zemlje koja je u pitanju i Organizacije. Sve dok je obvezna odobravati avans, ta zemlja raspolaže jednim sjedištem ex officio u Izvršnome odboru.

b) Zemlja iz podstavka a) i Organizacija imaju, svaka za sebe, pravo otkazati obvezu odobravanja avansa putem pismenoga priopćenja. Otkaz stupa na snagu tri godine poslije konca godine u kojoj je bio priopćen.

8) Ovjeru računa obavljaju, na načine predviđene financijskim pravilnikom, jedna ili više zemalja Unije ili vanjski kontrolori koje, uz njihov pristanak, imenuje Skupština.

Članak 17.

1) Prijedloge za izmjenu čl. 13, 14, 15, 16. i ovoga članka mogu podnijeti svaka zemlja članica Skupštine, Izvršni odbor ili generalni ravnatelj. Generalni ravnatelj priopćava ove prijedloge zemljama članicama Skupštine najmanje šest mjeseci prije nego što će oni biti podneseni Skupštini na ispitivanje.

2) Svaku izmjenu članaka iz stavka 1. usvaja Skupština. Za usvajanje je potrebna većina od tri četvrtine danih glasova; međutim, za svaku izmjenu članka 13. i ovoga stavka potrebna je većina od četiri petine danih glasova.

3) Svaka izmjena članaka iz stavka 1. stupa na snagu mjesec dana od dana kada generalni ravnatelj primi pismena priopćenja o prihvaćanju od tri četvrtine zemalja, koje su bile članice Skupštine u trenutku kada je izmjena usvojena, učinjena uz suglasnost sa njihovim odgovarajućim ustavnim propisima. Svaka tako usvojena izmjena ovih članaka obvezuje sve zemlje koje su članice Skupštine u trenutku kada izmjena stupa na snagu ili koje poslije postanu članicama; međutim, svaka izmjena kojom se povećavaju financijske obveze zemalja Unije obvezuje samo one među njima koje su priopćile da prihvaćaju ove izmjene.

Članak 18.

1) Ova konvencija bit će podvrgnuta revizijama u svrhu unošenja poboljšanja takve naravi koja će usavršavati sustav Unije.

2) Zbog toga će se održavati konferencije, naizmjenično, u jednoj od zemalja Unije, izaslanika ovih zemalja.

3) Za izmjene čl. 13. do 17. važe odredbe članka 17.

Članak 19.

Podrazumijeva se da zemlje Unije zadržavaju za sebe pravo da zaključuju odvojeno, među sobom, posebne sporazume za zaštitu industrijskoga vlasništva, ukoliko ti sporazumi ne bi bili oprečni odredbama ove konvencije.

Članak 20.

1) a) Svaka zemlja Unije koja je potpisala ovaj akt može ga ratificirati, a ako ga nije potpisala, može mu pristupiti. Instrumenti ratifikacije i pristupa deponiraju se kod generalnoga ravnatelja.

b) Svaka zemlja Unije može izjaviti u svome instrumentu ratifikacije ili pristupa da se njena ratifikacija, odnosno pristup ne primjenjuju na:

i) čl. 1. do 12. ili

ii) čl. 13. do 17.

c) Svaka zemlja Unije koja, sukladno podstavku b), izuzme od djelovanja svoje ratifikacije ili svoga pristupa jednu od dvije skupine članova iz toga podstavka može kasnije u svakome trenutku izjaviti da proširuje djelovanje svoje ratifikacije ili svoga pristupa na ovu skupinu članaka. Ovakva izjava deponira se kod generalnoga ravnatelja.

2) a) U odnosu na deset prvih zemalja Unije koje su deponirale svoje instrumente ratifikacije ili pristupa bez deklaracije koju dopušta stavak 1. pod b) i), čl. 1. do 12. stupaju na snagu tri mjeseca po deponiranju desetoga od ovih instrumenata ratifikacije ili pristupa.

b) U odnosu na deset prvih zemalja Unije koje su deponirale svoje instrumente ratifikacije ili pristupa bez deklaracije koju dopušta stavak 1. pod b) ii), čl. 13. do 17. stupaju na snagu tri mjeseca po deponiranju desetoga od ovih instrumenata ratifikacije ili pristupa.

c) Pod rezervom početnoga stupanja na snagu, prema odredbama podstavaka a) i b), svaka od dvije skupine članaka iz stavka 1. pod b) i) i ii), a pod rezervom odredaba stavka 1. pod b), čl. 1. do 17. stupaju na snagu u odnosu na svaku zemlju Unije, osim onih iz podstavaka a) i b), koja deponira instrument ratifikacije ili pristupa, kao i u odnosu na svaku zemlju Unije koja deponira izjavu primjenjujući stavak 1. pod c), tri mjeseca poslije nadnevka priopćenja generalnoga ravnatelja o takvome deponiranju, osim ukoliko u samome instrumentu ili deponiranoj izjavi nije označen neki kasniji nadnevak. U ovome posljednjem slučaju, ovaj akt stupa na snagu u odnosu na ovu zemlju na dan tako označen.

3) U odnosu na svaku zemlju Unije koja deponira instrument ratifikacije ili pristupa, čl. 18. do 30. stupaju na snagu prvoga dana kada bilo koja od skupina članaka iz stavka 1. točka b) stupi na snagu u odnosu na tu zemlju prema stavku 2. toč. a), b) ili c).

Članak 21.

1) Svaka zemlja izvan Unije može pristupiti ovome aktu i tako postati članicom Unije. Instrumenti pristupa deponiraju se kod generalnoga ravnatelja.

2) a) U odnosu na svaku zemlju izvan Unije koja je deponirala svoj instrument pristupa na mjesec dana ili više prije dana stupanja na snagu odredaba ovoga akta, on stupa na snagu na dan kada su odredbe prvi put stupile na snagu primjenom članka 20. stavak 2) pod a) ili b), osim ako u instrumentu pristupa nije označen neki kasniji nadnevak; međutim:

i) ako čl. 1. do 12. do toga dana nisu stupili na snagu, ova zemlja bit će vezana, u tijeku prelaznoga razdoblja prije stupanja na snagu ovih odredaba, umjesto njih, odredbama čl. 1. do 12. Lisabonskoga akta;

ii) ako čl. 13. do 17. do toga dana nisu stupili na snagu, ova zemlja bit će vezana, u tijeku prelaznoga razdoblja prije stupanja na snagu ovih odredaba, umjesto njih, čl. 13. i 14. st. 3, 4. i 5. Lisabonskoga akta.

Ako neka zemlja označi neki donji nadnevak u svome instrumentu pristupa, ovaj akt stupa na snagu u odnosu na tu zemlju na tako označeni dan.

b) U odnosu na svaku zemlju izvan Unije koja je deponirala svoj instrument pristupa poslije stupanja na snagu samo jedne skupine odredaba ovog akta, ili dana koji mu prethodi za manje od jednoga mjeseca, ovaj akt stupa na snagu, pod uvjetima predviđenim u točki a), tri mjeseca poslije dana kada je njezino pristupanje priopćio generalni ravnatelj, osim ako u instrumentu pristupa nije naznačen neki kasniji dan. U ovome posljednjem slučaju ovaj akt stupa na snagu u odnosu na tu zemlju na tako označeni dan.

3) U odnosu na svaku zemlju izvan Unije koja je deponirala svoj instrument pristupa poslije dana stupanja na snagu ovog akta u potpunosti, ili na manje od mjesec dana prije toga dana, ovaj akt stupa na snagu tri mjeseca poslije dana kada je njezino pristupanje priopćio generalni ravnatelj, osim ako neki kasniji nadnevak nije označen u instrumentu pristupa. U ovome posljednjem slučaju ovaj akt stupa na snagu u odnosu na tu zemlju na tako označeni dan.

Članak 22.

Osim u slučaju mogućih iznimaka predviđenih u članku 20. stavak 1. točka b) i članku 28. stavak 2, ratifikacija ili pristup povlači punopravno pristajanje na sve odredbe i stjecanje svih prednosti koje ovaj akt propisuje.

Članak 23.

Poslije stupanja na snagu ovoga akta u potpunosti, jedna zemlja ne može pristupiti ranijim aktima ove konvencije.

Članak 24.

1) Svaka zemlja može u svome instrumentu ratifikacije ili pristupa izjaviti, ili može pismeno priopćiti generalnome ravnatelju bilo kada kasnije, da se ova konvencija primjenjuje na sav ili dio teritorija, navedenih u izjavi ili priopćenju, za koje je ona odgovorna u vanjskim odnosima.

2) Svaka zemlja koja je dala takvu izjavu ili takvo priopćenje može, u svakome trenutku, priopćiti generalnome ravnatelju da se ova konvencija prestaje primjenjivati na sav ili dio ovoga teritorija.

3) a) Svaka izjava učinjena u smislu stavka 1. stupa na snagu istoga dana kao ratifikacija ili pristup u čiji instrument je ona učvršćena, a svako priopćenje u smislu ovoga stavka stupa na snagu tri mjeseca poslije priopćenja generalnoga ravnatelja.

b) Svako priopćenje izvršeno u smislu stavka 2. stupa na snagu dvanaest mjeseci pošto ga primi generalni ravnatelj.

Članak 25.

1) Svaka zemlja ugovornica ove konvencije obvezuje se da, u suglasnosti sa svojim ustavom, usvoji potrebite mjere za osiguranje primjene ove konvencije.

2) Podrazumijeva se da će u trenutku kada jedna zemlja deponira svoj instrument ratifikacije ili pristupa, ona biti u mogućnosti da primjenjuje odredbe ove konvencije sukladno svojem unutarnjem zakonodavstvu.

Članak 26.

1) Ova konvencija ostaje na snazi neograničeno vrijeme.

2) Svaka zemlja može otkazati ovaj akt priopćenjem upućenim generalnome ravnatelju. Ovaj otkaz obuhvaća, također, otkazivanje svih ranijih akata, a utječe samo na zemlju koja ga je dala, dok Konvencija ostaje na snazi i primjenjuje se na ostale zemlje Unije.

3) Otkaz stupa na snagu godinu dana poslije dana kada je generalni ravnatelj primio priopćenje.

4) Mogućnošću otkaza predviđenom ovim člankom ne može se poslužiti zemlja prije isteka roka od pet godina, računajući od dana kada je postala članicom Unije.

Članak 27.

1) Ovaj akt zamjenjuje, u odnosima između zemalja na koje se primjenjuje i u mjeri u kojoj se primjenjuje, Parišku konvenciju od 20. ožujka 1883. godine i druge revizijske akte.

2) a) U odnosu na zemlje na koje se ovaj akt ne primjenjuje, ili se ne primjenjuje u potpunosti, već na koje se primjenjuje Lisabonski akt od 31. listopada 1958. godine, ovaj posljednji ostaje na snazi u cjelini, ili ukoliko ga ovaj akt ne zamjenjuje u smislu stavka 1.

b) Isto tako, u odnosu na zemlje na koje se ne primjenjuju ni ovaj akt, ni njegovi dijelovi, niti Lisabonski akt, ostaje na snazi Londonski akt od 2. lipnja 1934. godine u potpunosti, ili ukoliko ga ovaj akt ne zamjenjuje u smislu stavka 1.

c) Isto tako, u odnosu na zemlje na koje se ne primjenjuju ni ovaj akt, ni njegovi dijelovi, niti Lisabonski akt, niti Londonski akt, ostaje na snazi Haaški akt od 6. studenoga 1925. godine u potpunosti, ili ukoliko ga ovaj akt ne zamjenjuje u smislu stavka 1.

3) Zemlje izvan Unije koje postanu ugovornice ovog akta primjenjuju ga prema svakoj zemlji Unije koja nije ugovornica ovog akta ili koja je, iako ugovornica, dala izjavu predviđenu člankom 20. stavak 1. pod b) i). Ove zemlje prihvaćaju da zemlja Unije koja je u pitanju primjenjuje u svojim odnosima sa njima odredbe najnovijega akta u kojem je ugovornica.

Članak 28.

1) Svaki spor između dviju ili više zemalja Unije koji se odnosi na tumačenje ili primjenu ove konvencije, a koji ne bude riješen putem pregovora, može bilo koja zemlja koja je u pitanju iznijeti pred Međunarodni sud pravde putem zahtjeva usuglašenoga sa Statutom Suda, osim ako zemlje koje su u pitanju ne ugovore neki drugi način rješavanja. Zemlja koja pokreće spor obavijestit će Međunarodni biro o sporu podnesenome Sudu; on će o tomu obavijestiti ostale zemlje Unije.

2) Svaka zemlja može, u trenutku potpisivanja ovoga akta ili deponiranja svoga instrumenta ratifikacije ili pristupa, izjaviti da se ne smatra vezanom odredbama stavka 1. Kad je riječ o bilo kakvome sporu između takve zemlje i drugih zemalja Unije, neće se primjenjivati odredbe stavka 1.

3) Svaka zemlja koja je dala izjavu u smislu stavka 2. može je, u svakome trenutku, povući putem priopćenja upućenoga generalnome ravnatelju.

Članak 29.

1) a) Ovaj akt je potpisan u jednome primjerku na francuskome jeziku i deponiran kod Vlade Švedske.

b) Generalni ravnatelj, nakon savjetovanja sa zainteresiranim vladama, sastavit će službene tekstove na njemačkome, engleskome, španjolskome, talijanskome, portugalskome i ruskome jeziku, a i na drugim jezicima koje bi Skupština mogla označiti.

c) U slučaju spora o tumačenju raznih tekstova, punovažan je tekst na francuskome jeziku.

2) Ovaj akt ostaje otvoren za potpisivanje u Stockholmu do 13. siječnja 1968. godine.

3) Dva prijepisa potpisanoga teksta ovoga akta, koje je ovjerila Vlada Švedske, generalni ravnatelj dostavit će vladama svih zemalja Unije a, na zahtjev, i vladi svake druge zemlje.

4) Generalni ravnatelj registrirat će ovaj akt u Tajništvu Organizacije ujedinjenih naroda.

5) Generalni ravnatelj priopćava vladama svih zemalja Unije potpisivanja, deponiranja instrumenata ratifikacije ili pristupa i izjava koje sadrže ovi instrumenti ili su učinjene u smislu članka 20. stavak 1. točka c), stupanje na snagu svih odredaba ovoga akta, priopćenja o otkazu i priopćenja u smislu članka 24.

Članak 30.

1) Do stupanja na dužnost prvoga generalnoga ravnatelja, smatra se da se sva spominjanja u ovome aktu Međunarodnoga biroa Organizacije ili generalnoga ravnatelja tiču Biroa Unije, odnosno njegova ravnatelja.

2) Zemlje Unije koje nisu vezane čl. 13. do 17. mogu se u tijeku pet godina, po stupanju na snagu Konvencije o osnutku Organizacije, koristiti, ako to žele, pravima predviđenim čl. 13. do 17. ovoga akta, kao da su vezane ovim člancima. Svaka zemlja koja se želi koristiti ovim pravima deponira u tu svrhu kod generalnoga ravnatelja pismeno priopćenje, koje stupa na snagu na dan njegova primitka. Ove zemlje smatraju se članicama Skupštine sve do isteka ovoga razdoblja.

3) Sve dotle dok sve zemlje Unije ne postanu članicama Organizacije, Međunarodni biro Organizacije radi i kao Biro Unije, a generalni ravnatelj i kao ravnatelj ovoga biroa.

4) Kada sve zemlje Unije postanu članicama Organizacije, prava, obveze i imovina Biroa Unije prelaze na Međunarodni biro Organizacije.